

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4P/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613212090
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6613212090.5

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Mikulášom Géczim vo veci starostlivosti o maloleté dieťa G. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťa rodičov O. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U., V. A. X, štátnej občianky SR a L. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U., M.. O.. C. XXXX/X, štátneho občana SR o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu o návrhu otca takto

rozhodol:

Súd návrh otca L. W., nar. XX. XX. XXXX o úpravu styku s maloletou G. L., nar. XX. XX. XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Otec sa návrhom zo dňa 24. 06. 2013 domáhal úpravy styku s maloletým dieťaťom na tom skutkovom základe, že matka mu dieťa vôbec nedáva, obmedzuje ich v náhodných stretnutiach a dieťa nemôžu navštevovať ani jeho rodičia.

V priebehu pojednávania otec žiadal, aby mu bol umožnený styk s dieťaťom a to aj na celý deň. Tvrdil, že doposiaľ dochádzalo styku iba náhodných stretnutiach na ulici. Podľa jeho vyjadrenia výživné na dieťa neplatil z dôvodu, že nemal peniaze. Navrhoval, aby mu bol umožnený styk s dieťaťom každý druhý víkend od piatku do nedele. Na otázku súdu akým spôsobom zabezpečí výživu dieťaťa sa nevedel vyjadriť. Vypovedal, že kde sa najedia traja, tam sa naje aj štvrtý.

Ďalej uvádzal, počas určenej doby styku by maloleté dieťa odviezol s kamarátmi k družke R. R. do S., ktorá taktiež vychováva jedno maloleté dieťa a nemá námietok, aby dcéru priviedol do jej domácnosti.

Matka v priebehu pojednávania uviedla, že z jej strany nie je žiadny problém, aby umožnila styk s dieťaťom. Uviedla však, že otec o dieťa nemá záujem a dlhodobe neplatí žiadne výživné. Zároveň sa vyjadrila, že umožnila starým rodičom styk s dieťaťom tak, že títo si zobrali dieťa do svojej domácnosti a to raz za dva mesiace na jeden deň v čase od rána do večera.

Poukázala, že maloleté dieťa chodí do školy a nie je vhodné, aby bola bezdôvodne rušená príprava dieťaťa na školské vyučovanie. K starostlivosti otca o dieťa dodala, že predchádzajúci školský rok otec sľúbil dieťaťu, že mu zakúpi písanky a iné školské potreby, čo sa však doteraz nestalo. Spochybňovala postoj otca k dieťaťu, keďže tento nemá ochotu kúpiť dcére ani jeden zošit za pár centov. Matka ďalej vypovedala, že žiadnym spôsobom otcovi styku s dieťaťom nebráni. Otec má jej telefónne číslo už štyri roky, ale počas tejto doby sa nikdy nestalo, aby jej zavolať a požiadal o stretnutie s dieťaťom. Pokiaľ jej náhodou zavolať v inej veci, bolo to stále z utajovaného čísla.

Počas styku s dieťaťom žiadala, aby sa otec o dieťa riadne staral. Dcéra nemá k otcovi žiaden vzťah. Uviedla, že žije s priateľom O. C., ktorý ako vodič z povolenia má príjem asi 500,00 Eur mesačne. Ináč podľa jej vyjadrenia je dcéra celá rada, keď stretne svojho prirodzeného otca v meste.

Kolízny opatrovník mal za to, že bolo by vhodné, aby sa rodičia o styku s dieťaťom dohodli. Na základe vykonaného šetrenia kolízny opatrovník zistil, že maloletá je žiačkou tretieho ročníka základnej školy. S matkou a jej priateľom obývajú štvorizbový byt v podnájme so zariadenou obývacou izbou, spálňou, dvomi detskými izbami a kuchyňou. V domácnosti je vychovávaná ďalšia maloletá Z. C., dcéra O. C.. V domácnosti R. R., ktorá je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a pracuje na dohodu o vykonávanie práce v personálnej agentúre A. Z.. F. P. U.. Je k dispozícii rodinný trojizbový byt v osobnom vlastníctve menovanej so zariadenou obývacou izbou, spálňou, detskou izbou a kuchyňou. V domácnosti je vychovávaná dcéra maloletá V. G., žiačka prvého ročníka základnej školy. R. R.Á. sa vyjadrila, že maloletá G. bola v ich domácnosti asi pred rokom. Ani v minulosti ani do budúcnosti nemá námietok, aby maloletá G. navštevovala otca v jej domácnosti. Na základe takto zistených skutočností kolízny opatrovník navrhol styk otca s dieťaťom jedenkrát mesačne od soboty do nedele.

Dokazovanie súd vo veci vykonal výsluchom rodičov, písomným vyjadrením matky, správou z prešetrenia pomerov kolíznym opatrovníkom, správami Obvodného oddelenia PZ Lučenec, fotokópiou trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/36/2013, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 4P/63/2013 pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/25/2012-21 zo dňa 14. 03. 2012 bolo otcovi zvýšené výživné na maloleté dieťa zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na sumu 40,00 Eur mesačne od 01. 03. 2012; výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 16CoP/46/2012-36 zo dňa 21. 06. 2012 dňom 29. 06. 2012.

Otec už v tomto období podával proti zvýšenému výživnému odvolanie. Otec dieťaťa určené výživné aj napriek uvedeným rozhodnutiam súdu neplatil, pričom v trestnom konaní bolo ustálené, že za obdobie od 01. 06. 2009 do 30. 04. 2013 dlhuje na výživnom celkom 1.297,38 Eur, za čo bol uznaný vinným s prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením pre výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trestný spis bol predložený na rozhodnutie o odvolaní otca Krajskému súdu Banská Bystrica dňa 18. 07. 2013. Otca nebolo možné v priebehu pojednávania ďalej vyslúchnuť, nakoľko predvolania na súd doručované policajným orgánom Obvodným oddelením PZ boli neúspešné. Z vykonaných šetrení vyplynulo, že otec sa zdržiava na neznámom mieste mimo adresy trvalého bydliska a bydliska v obci Vidiná. Takýto jeho postoj nasvedčuje, že nakoľko že dlžné výživné nevie zaplatiť pre účely účinnej ľútosti, vyhýba sa rozhodnutiu odvolaní v jeho trestnej veci.

Otec podal dňa 24. 06. 2013 návrh na zníženie výživného, ktorý bol však rozsudkom zo dňa 26. 07. 2013 zamietnutý. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27. 09. 2013.

Z postoja otca vyplýva nezodpovednosť k vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Súd mal pochybnosti o tom, že pre prípad úpravy styku je schopný dieťaťu poskytnúť starostlivosť v hociktorom mieste svojho bydliska, vrátane zabezpečenia riadnej výživy.

Otec nemá záujem pracovať, nie je vedený ani v evidencii nezamestnaných. Nepoberá žiadne dávky sociálneho zabezpečenia. Jeho spôsob života nedáva záruku pre vytvorenie riadneho výchovného prostredia pre maloleté dieťa. Pracoval iba v období od mesiaca október 2012 do mesiaca máj 2013 u firmy G., Z. F.P., O. Y. XXXX, Lučenec, kde dosahoval čistú mzdu iba 44,17 Eur. Naopak matka, ktorá je poberateľkou rodičovského príspevku 199,60 Eur a prídavkov na dve maloleté deti v sume 46,20 Eur

si privyrába počas pracovnej dovolenky a v kratšom pracovnom úväzku na základe dohody o pracovnej činnosti v období od 01. 06. 2013 do 31. 08. 2013 dostávala čistú mzdu 56,12 Eur u zamestnávateľa H., Z.. F.. P., A.. Z. X, N. N.. (Príslušné správy sú založené v spise tunajšieho súdu sp. zn. 4P/63/2013)

V zmysle § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práva povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Na základe § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Keďže otec nepreukázal schopnosť o dieťa riadne sa postarať pre prípad umožneného styku, súd súhlasne s návrhom kolízneho opatrovníka jeho návrh zamietol.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonaním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.